

glem bare alt det bøvl, man nu vil til at indføre, for det bliver ikke lavet alligevel.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kunne fristes til helt at overhøre hr. Flemming Hansens mere perfide bemærkninger; men når jeg alligevel vil komme med bare én kommentar til dem, hænger det sammen med, at jeg altid har det ualmindelig dårligt, når nogen vil forsøge at tage patent på sandheden med hensyn til at være en lille selvstændig erhvervsdrivende.

Hr. Flemming Hansen spørger mig, om jeg overhovedet har været på arbejdsmarkedet, og om jeg kender noget til arbejdsmarkedet. Jeg kan godt betro hr. Flemming Hansen, at det gør jeg. Jeg har faktisk i 20 år været medhjælpende ægtefælle i en virksomhed – som på et tidspunkt i øvrigt lå i den by, hr. Flemming Hansen har sine skotøjsbutikker i – så hr. Flemming Hansen skal passe meget på, når han skyder. Det svækker i virkeligheden den argumentation, hr. Flemming Hansen har hørt frem om APV, og som hr. Flemming Hansen har fået svar på.

Jeg kan godt høre af Venstres og De Konserveratives indlæg i dag, at de gerne vil have, at organisationerne skal have noget, der næsten svarer til det fulde ansvar for arbejdsmiljøet; men det er jo stort set det, de har i dag. Organisationerne har næsten det fulde ansvar, og det betyder, at det for tit bliver den mindste fællesnævner, der vinder, og at arbejdsgiverne for tit træner de fremskridt, lønmodtagerne gerne vil have. Det betyder også, at de omkostninger, der er forbundet med et dårligt arbejdsmiljø, lægges over til det offentlige, og det fører til førtidspension, sygedagpenge og tab af arbejdsevne, og hvad deraf følger. Derfor synes vi faktisk, at vi er politisk forpligtet til at påtage os et samfundshensyn, der altså i dette tilfælde handler om at blande sig og placere sig lidt mere præcist i den styring, der skal få arbejdsmiljøet til at udvikle sig i en anden retning end det, der har været tilfældet tidligere.

Vi har også den opfattelse, at man ikke så meget skal rette blikket mod organisationerne – det kan man selvfølgelig godt være fristet til, for det er dem, der siger meget, det er dem, der skriver meget, og det er dem, der kommer i Arbejdsmarkedsudvalget – fordi det er meget mere interessant at rette blikket mod virksomhederne. Det er ude på virksomhederne, ulykkerne sker, og det er altså også dér, vi skal forhindre dem. Det er baggrunden for den skriftli-

ge arbejdspladsvurdering, som jo dybest set skyldes et krav om en vis systematisering af arbejdsmiljøet; et krav om, at man under hensyntagen til den enkelte arbejdsplads finder en metode, hvor man kan kortlægge arbejdsmiljøproblemerne: Er de farlige eller ikke farlige, hvordan skal vi løse dem, og hvornår kan vi løse dem? Det er ganske enkelt og ubureaukratisk.

Jeg kan også høre, at Venstre og De Konserverative er blevet forvirrede af Dansk Arbejdsgiverforenings beregninger. Dansk Arbejdsgiverforening har jo beregnet – det er godt nok ikke et tal, der har været nævnt her, det vil jeg medgive de to ordførere, men det har cirkuleret og fremgår også af høringssvar og diverse ting – at det skulle koste 1½ mia. kr. Jeg er nødt til at sige, at den halve milliard ifølge Dansk Arbejdsgiverforenings beregninger knytter sig til den kommunale sektor. Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen har over for mig og ministeriet skriftligt tilkendegivet, at de ikke anser denne ændring som noget, der påfører dem udgifter af nævneværdig art. I hvert fald agter de ikke at rejse krav i DUT-forhandlingerne, og enhver i dette Folketing ved, at hvis der er så meget som en ganske lille merudgift i nogle af de opgaver, vi pålægger kommunerne, rejses der selvfølgelig økonomiske krav i forhandlingerne i Finansministeriet her i juni måned.

Dansk Arbejdsgiverforening har også filosofieret lidt videre over, hvor mange timer det måske var nødvendigt at bruge på en arbejdspladsvurdering, og det kan jeg også forstå at hr. Flemming Hansen har. Vi har spurgt nogle af dem, der har forstand på den slags, vi har også spurgt dem, der har lavet skriftlige arbejdspladsvurderinger, og det viser sig, at man kan gøre det på 1 time eller 2 timer, og man kan gøre det på 40 minutter pr. medarbejder i en maskinvirksomhed med 50 medarbejdere. Så det er såmænd ikke så oppustet bureaukratisk, som Venstre og De Konserverative gerne vil gøre det til, det er enkelt og ubureaukratisk.

Jeg vil godt kvittere over for hr. Brian Mikkelsen for et godt forhandlingsforløb med mange og lange drøftelser. Jeg synes også, det er lidt ærgerligt, at vi ikke kunne nå til vejs ende sammen, specielt set i lyset af de krav, vi fik fra Det Konservative Folkeparti i første omgang. Kravene var, at vi undlod at stille krav om skriftlige arbejdspladsvurderinger for virksomheder med under fem ansatte, og at vi lagde op til, at der skulle laves forsøg på de lovpligtige virksomhe-